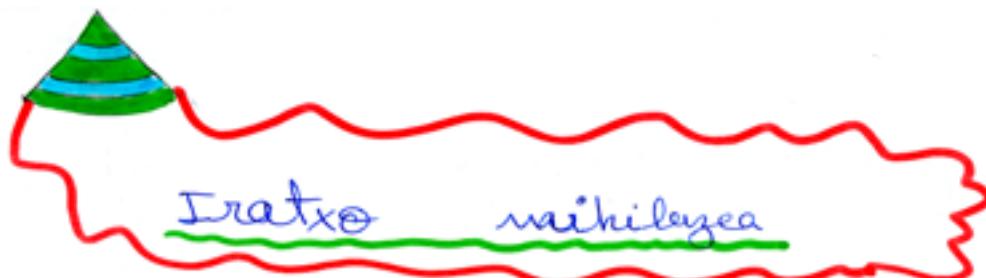




## Amaia Iruskieta Bilbao

"Saskibaloia praktikatzea eta irakurtzea ditut gustokoen"

### Iratxo mihiluzea



Udako egun alai batean, Gorritxilei izeneko iratxo mihiluze batetik lehiaketa batean parte hartu zuen. Aho-korapiloen lehiaketa zen eta Gorritxiki oso trebea zen aho-korapiloetan.

Eguna heldu zenean Gorritxikide bere zortedun galtza-gorriale jantzi eta lehiaketara joan zen. Hamarrek eman zuten izena. Gorritxikiren txanda iritsi zenean, esan zuen:

- Fago, fago, sagota,  
txire, txire, tirula,  
danbo, danbo, dainorra,  
bozi, bozi, bozina,  
hau dule hau  
orkestrina.

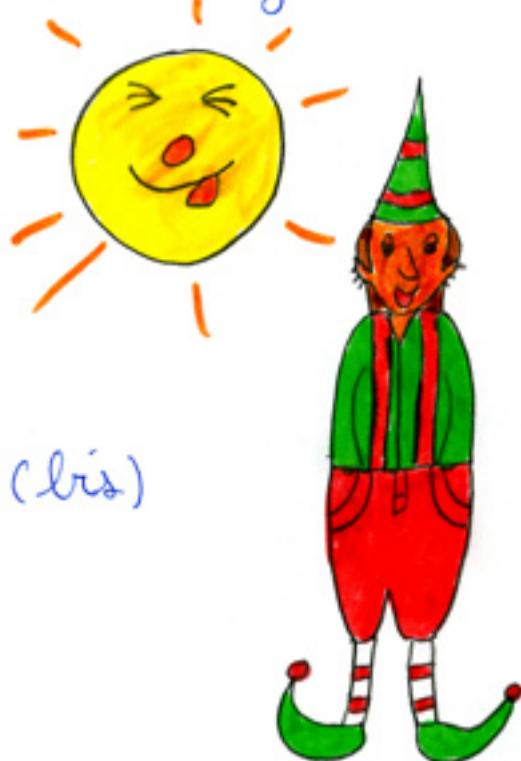
Deneke traletu zuten Gorritxilei.



10 minuturen buruan, bi finalista aukera  
tu zituzten bat, Tentele eta lestea Gorri-  
trilei. Pozez saltoka eta dantzen hasi  
zen.

Eta hau izan zen bere ligarren aho-  
korapiloa:

-Baga liga liga,  
laga loga sega,  
zai zoi, bele,  
arma tiro pum! (bris)



Olio zopa urrup,  
edam edo klik,  
ikili mikili klik.

Berriro ere tralatu zuten. Best minuturen bu-  
ruan esan zuten.

-Irabazlea, Gorritiki!!!

Gorritiki oso pozik jarri gen, saria aho-kora-  
piloz betetako liburu bat zelako.

Eta Kalabazin, Kalabazan  
ipuin hau bukatu zan.





## Maitane Acebedo Albizu

"Niri mendiak eskalatzea  
oso gustoko dut"

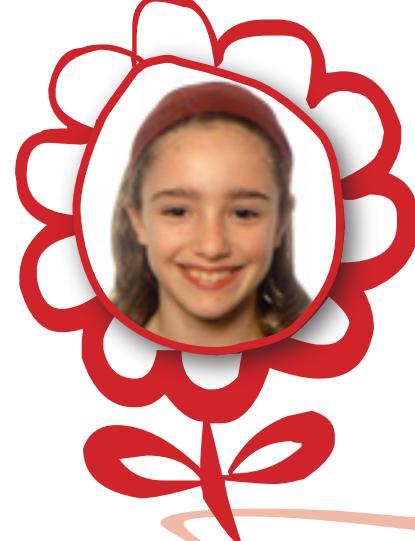
### Amets harrigarria

#### Amets harrigarria.

Ba ziren Gernikan bi mitil, Aitor eta Peio izenekoak.  
Iarribat arratsaldeetan eguraldi ona egiten zuenean,  
bizikletak hartu eta mendira joaten zirene.

Neguko larribat eguzkitzu batean, bizi bezala,  
Aitor eta Peio bizikletak hartu eta mendirantz  
abiatu ziren. Nendrik dabittira utxintxa uredin  
bat pasa zituzten aurretik. Niki biek  
biziak lurraren itzela eta utxintxoren arteko abiatu  
ziren lasterka. Utxintxa sasi artean galdu zen, baina  
sasiak mekiña botekin kenda zituen Aitorrek eta  
Sekula. Koba zuho bat zegoen etxeen. Aitor eta Peio  
beldurto egin ziren, ilun egin zelako koba zuho. Etxera joan  
ziren lasterka.

Ondo pertsona ondoren hurrengo larribatean biak elkarreto  
ziren lokotza bere internarekin. Kolosu lora sastu

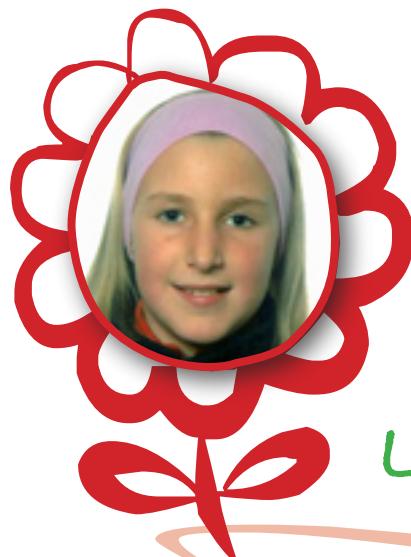


zien eta hoi ziren ibiltzen barrantz, eta barrantz  
Berandu egun zitzainen eta ikera bueltatu behar izan zuten.  
Hunengoa estelamorako gurasoak esan zieten egin oso bat  
pasatzen goongo zirela ogitanteko da gozti. Heldu zen  
eguna Aitor eta Peio mendianko abiaturik zieren. Kobazuloa  
zeoen lekura heldu zirenean urtxintxa ordaina beste  
urtxintxa berde batetik ikusi zuten. Urtxintxak  
Konturatu zieren lehengomotilko hauk zeudea eta hies  
egun zuten, bi motilko hauk urtxintren atzean abiaturik zieren.  
Eta ondwan lor azpeko mundu bat aurkitu zuten, oso  
nekketa zendeletik harri erraldoi batzen gunean jasari zieren, harria  
mugitzen hasi ziren eta motilko biak lurruera erori zieren. Harria

harritako giron erraldoi bat bilakatu zen eta ondwan Aitor bere amets

gintzatik istwari ziren.





## Maddi Gerekaetxebarria Albizu

"Niri saskibaloian jolastea asko gustatzen zait"

### Leire eta bere lagun berria

#### Leire eta bere lagun berria

Bazen behin Leire izeneko neska bat. Leire latsatia zen, eta asko gustatzen zitzaion margotzea. Egunero zebilen margoztzen. Orduan ez zen ausartzen lagunak egiten, eta beti egoten zen aspertuta eskolan eta leku guztietan.

Egun batean Leire iratxo bat margoztzen hasi zen, eta hurrengo egunean iratxoan ez zen egin bere Koadernoan. Orduan Leirek zeozer ikusi zuen bere che azpian, eta hartu egin zuen. Bapatean hitz egiten hasi zitzaion, eta Leirek esan zion:

-Nor zara zu?

-Ni zuk armatutako iratxoa naiz.

-Baina nola bihurtu zara izaki biziduna? Nik egindako marrazki bat haizara.

Apurka-apurka lagunak egin ziren eta Leirek iratxoari Marraz jarri zion izena.

Egun batean biak atera zirenean kalera, Leirek

herria erakutsi zion eta ondoren plazaiko parkera joan ziren jolastera. Han Kontu-Kontari agor zirenean:

- Leire eta zu eskolara joaten zarenean ni norekin geldituko naiz?
- Zu frankil egon, nire motxilan sartuko zaitut eta ez zaitu inork ikusiko, eta berriro galdeztu zion iratxoak:..
- Leire, zuk ez daukazu lagunik?
- Ez, ez nik ez ditut lagunak egiten.
- Leire, ba orduan newk lagunduko dizut eta zuk ni marraskien mundura etamango nauzu.
- Ondo da.

Hurrengo egunean Leirek lagun pila bat egin zituen eta ~~iratxoak~~ bere mundura eman zuen berehala, koadernoa sarratu eta Leire bere lagunekin jolastera atera zen, pilapila bat lagun egin zituelako!

Nahia, Atton, Nagore, Uxue, Jon, Alasne...

Denbora gehiena beraiekin igarotzen zuen Leirek. Amari den-denak kontatu zionean, asko postu zen. Eskolan ere beraiekin ibiltzen zen jolasten.

Leirek lotsa kendu eta lagun gehiago egin

zituen, azkenean eskola osoaren laguna egin zen eta txisteka-mistleka ibiltzen ziren denak leirerekin. Oso ondo konpontzten ziren, baina Leirek gogoan zeukan "Marraz" iratxoarekin nola ibiltzen zen parkean jolasten.

Ordutik aurrera Leire poz-pozik bizi izan zen bere familiarekin eta bere lagunekin, eta txitean-pitean begiratzen zuen bere marrazkien koadernoa, iratxoa gogoratuz. Egia ala gezurra begi bien artean sudurra.





## Samuel Nita Kalentir

"Marrazketa, kirola eta ikastea gustoko ditut"



# Artur galtzagorri txikia

### Artur galtzagorri txikia

Baren behin, Artur irenko galtzagorri txiki-txakia, harrizko txakiena, baina ez odinoan, goraiaren batzuk. Galtzagorri txakiek begi ordin-ordinok iratza-gain jantzi berde-berdea zuen.

Arturok lagun asko lea baino altuagoak iran oren osorkeiak zirenez, ez ziren bere-bentokelagunak. Hau da, Arturoengandik beti worientzen zion, lea, bestengandik desberdina zelako, txiki-txakia zen eta!

Hori ikuswak aspettua zegoen irakasgiten ziotelako, berak ez zuen gogoko inor bortetuta ustek, beraz, herrik jostea erabakizuen.

Ondoren, gaurak hastu eta bideari sirkzion. Basoko bide zidorretak zihoa tipi-tapa bere goraietako galtzagorrien herri baten bila. Nekaneka eginda, herri batera iribiz zenean, galtzagorriena ez zela dhatu zen, gira kiena bairik.

Jendeak, galtzagorria ikustean, oratzak ekustean hastuz, Xorukan Arturri jorratzen zieten. Horri horteko jendea, galtzagorriaren lila zelien, diru asko hain zitelako. Gainera, jendeak haurreko esterren zuen:



- Harrapatu galbrazorri hori!

Hori entutean, Artur Korrikak etxe batera sortu eta neskabatekin topo egin zuen. Hura ikustean mahaizean eskitatu zen.

Neskatoak hauce galdeztuzion:

- Galbrazoritzo, nola dugu izena?
- Ez egin minik meseder! - erantzun zion Arturrek.
- Ez, lasaitu zaitez et diren minik sgingo eta! - esan zion neskak.
- Nik, neuk... Artur dit izena, eta zeuk?
- Nik Elisabeth dit izena eta galbrazorriak gogoko ditut.



Elkarrekin hirketan zeuden litartean, elkar eragutzen joan ziren. Orain dai barneko Arturrek beretako laguna, maitatu ez ezik, zaindu ere egiten zuena, elkarrekin leku guztiotara joaten ziren eta!

Egun batean, zohogune batera gizon bat erorizten, Jose Miel izena zuena. Hantxe zohogunean, hanka apurturik, harrapatita irten erinean, hiltzeko zorian zegoen. Bakar-bakarrak gizaki tsalibaten laguntraz konpondu zerotzen araroa. Elisabeth enteratu zenean, Arturri laguntra esku

zion.

Aitirok hori entzutean zera esan zuen!

- Ondo da!

- Goaren arkar!

Heldu zirenean, Astur zulotik sartu eta zuloko lurrak kendur joan zen bitartean, Jose Miel ateria egin zuen zano eta salbu. Inguruko jendetrazk hori kustean, ekintza egin zion emandako laguntasuna. Horret gain, euren herrian onartu egin zuten Astur galtegorria eta inor bateratu batzuk denak porroten bizi iran ziren.

Beraz, laguntra behar duen jendeari lagundu ieraizozta eta berzertuta dagoena onartu erazu.



L.H. 3.zikloa

## Elene Jainaga Carrinaga

"Nire zaletasunak trikitixa jotzea eta  
funkya dantzatzea dira"

### Gaztainak batzen

# GAZTAİNAK BATZEN

Gabon egun gozoa zen. Mikele eta Unai neba-arrebek gurasoekin batera amonaren etxera joan ziren gauetxo agaria egiten laguntzeko asmoz.

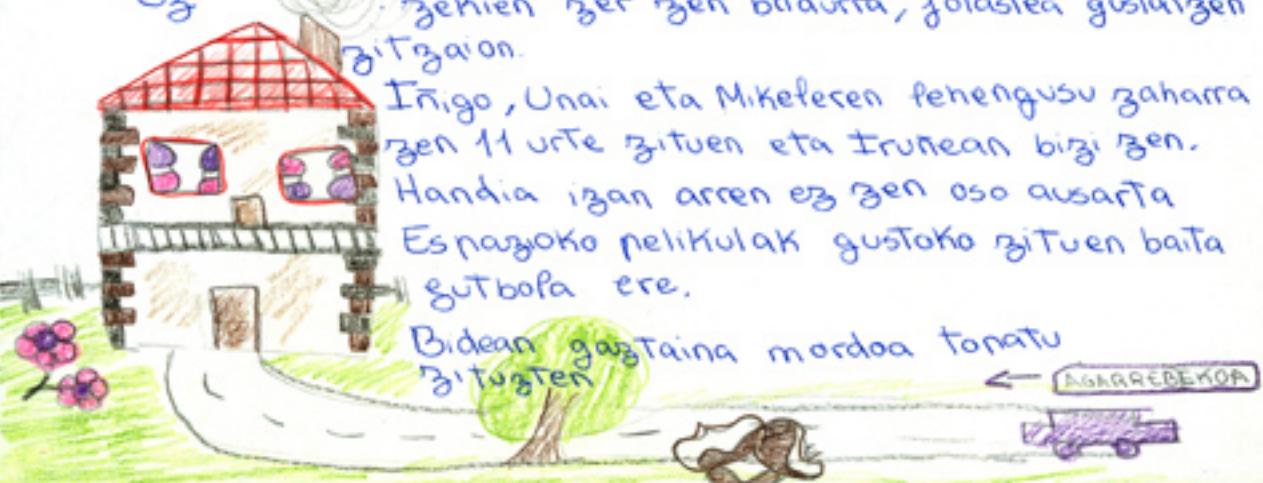


Batzkari orduan gamilia gustia batu zen baserrian, Batzkarira izoko, osaba eta lehengusu Iñigo ere etorri ziren. Baserria Zubietako herrian zegoen. Baserriko herri Txikia zen pau augo zituen. Gorritxo aurzako Agarrebekoa baserrian birzi ziren aiton-amonak.

Batzkafordua amaitu ondoren, Mikele eta Iñigo jolastera irten ziren eta Unai ere eraman zuten.

Mikele, 10 urteko neskak alai batzen, ikatz koloreko ilearekin eta begi urdinakin. Denbora librea dantzan, piraten pelikulak ikusten eta txapen bilduma egiten entreteneintzen zen.

Unai Mikeleren neba Txikia zen, 4 urte zituen eta ez zekien zer zen bildurra, jolastea gustatzen zitzaron.



- Gatzainak! Hau sorteal -esan zuen MiKelek
- Bai horixe! Hartu horko nalu hori eta goazten ostio-  
lak apurtzera! - erantzen zion Iñigok

Handik lasterrera, Unai guztiz aspetuta, bueltatxo bat ematera joan zen, baserriko txessiarentzat eskurak biltzen  
  
 MiKele unaiari deiadarka hasi zen baina Unaik ez zuen erantzuten.

- Nola joan da? Ez dut bere ahotsa entzuten!! - esan zuen MiKelek.
- Goazten amari abisatzen! - erantzen zion Iñigok
- Ez basorantz sartuko zen, goazten begiratzera - esan zuen MiKelek.
- Begira, Unairen Kromo! Hemendik igaro da - esan zuen MiKelek.
- Aiii beldur naiz  goazten MiKele!
- ITxaron hor goian baserri zahar bat dago - esan zion MiKelek.

Biak etxera hurbildu ziren. Atea jo zuen eta inork ez zuen erantzun. Baserriko atearen txaramela biratu eta zabalik zegoeta konturatu ziren.

- Aaaahhh

Iñigoren garrasia amalegina iban zen, nasioko kaixa zaharraren gainean odolez beterikoa aingtoa ikusi zuenean. Oraingoan atzera ere gegiratu gabe basoan behera abiatu ziren bi lehengusuaik amonaren etxera.



- Ama, ama!!! ohia egiten zuten biak
  - Zer da hainbeste zarata? - galdezu zuen aitonak.
  - Unai galdu egin da eta iste dugu hilda dagoela.  
Bere bila genbiltzala baserri gahar bat aurkitu dugu.  
eta bertan odolez beteriko aingoa bat ikusi dugu.
  - Aingoa aurkitu duzuela? Nostoi Markos harakinaren  
Egun honetan nahiko lan dauka baserrian dituen  
bildotzak hiltzen gabon jaietan saltzeko agaldu zuen  
aitonak.
- Baa orduan bahituta edukiko du Unai. Bidean bere  
Kromo bat aurkitu dugu eta.
- Txorakeriak! Etorri nirekin.
- Aitona, Markosen lagun handia zen eta bazekien  
arratsaldero farreko ardiak bisitatzea goaten zela.  
Han zegoen Markos farrean eta berarekin Unai  
Txikia lasai-lasai arkumeekin jolasten.
- Kaixo lagunok mutileko kor hau nire baserri  
inguruau egon da eta nirekin etorri da larrera.
  - Eskernik asko Markos nire lobatxo txikia da eta  
susto makala hartu dugu bere gafta nabaritu dugunean.

Mikel eta Iñigok ez dela aurretziz ezer imaginatu  
behar ikasi zuten.

Unaietk gurasoiei hitza eman zien ez zela hurren-  
goan hainbeste urrunduko ore gutxiaga abisatu gabe.

Agarrebekoan gabon zoriontsua igaro  
zuten kantuz eta kontuz.





"Historia gustatzen zait, baita futbolean jolastea ere"



## Saturnoren eraztunak

Duela urte asko Saturno eramolik trikitia zenean, eraztunak zewzkan eta oso ederra zen. Bere lagurrik onena, Urano, ez zen oso ederra leinor bai buruargia. Jupiter indartuena eta hondiliena zen orduan ere.

Egun batean Jupiterri ikasgarrizka infidela sestu zitzaien Saturnoren eraztunak zista eta. Disfrum eron zuen orduan:

- Saturnori eraztunak kenduka ditzkat!

Eta baita egin ere. Handik bi egunera, Saturnolatzen zegoeler eraztunak kendu zizkian eta bertalik oso urrun joan zen. Saturnok eraztunak ez zuen kala konturatu zenean zera pertutu zuen:

"Zer egingo dut nik orain? Eratzunik gabe ez nioz ezer, guztiek barre egingo dide!

Orduan ohe gainean Kartxa bat aurkitu zuen, baoen anbertso bat zegoen:

Vi noizela indartsu  
eguzkien moduan  
Kendu ditzut eraztuna  
siestako orduan  
aurkitukoa noizula  
izeotzaren orduan  
iltusiko gazela  
betiko orduan.

Jupiter



Uranoren laguntzarekin Eguzkira joan zen. Bertan Jupiterren gutun bat aurkitu zuten:

«galdora hori oxantzen beharko diezue nire gama  
iusteko».

Eguzkia kenduta zein ola hurbilen dagoen izarra?  
Bastak baina lehen iritsi behar zarete bortora!»

Uranoren ordenagailuari esker, Eguzkiaren osoan Proxima Centauri izarra zela gureganek hurbilen zegoen izarra eta 4, 2 argi urteror zegazela jakin izan zuten. Izarrerantz abiatur ziren eta leioan espazioan zehar ibili ondoren, takezka galaktiko batzuen galdetru zuten eazien zen Proxima Centauriaren jateko biderik lakuetsera. Baina takezkuak Kontako bidek bidali zituen eta bestetik ibili ondoren berriro, Eguzki-Sistemam zundela Konturatu ziren.

Saturno negarrez hasi zen, ez zirelako basterarako Proxima Centaurin egango.

Halako batzuen Uranak ideia bat izan zuen:

—Proxima Express trena hartu dezakiegereta ordu betear kom gaude!

Trenenom, Zulu Betty ezagutu zuten eta geratutako kontatu zieten. Zulu Beltzek lagundutako ziela eta gauzak erakartzeko ahalmena zuela esan zien. Arkhenean iritsi ziren beraien helmugara eta hontxe

zegoen Jupiter eraztunekin.

- Itzuli nire eraztunak! - esan zion ola dantza Saturnoak.

- Ez, bestak eta hest ditz, berandu zatez. - erantzun zion.

Onduan, Jupiterrek sutara hister zituen eraztunak eta  
erortzear zendekean Zura Beltzek bereganatu eta  
Saturnori eman zizkion. Saturnok orduan asteroide  
bat bata zion Jupiterri eta sutara erori zen Jupiter.

Iten zean arba gorri horde bat zentkan.

Ordean gorrizaren ikase zuen Jupiterrek ez izaten  
bestea ihesidiorik.





## Ane Ardanza

"Gehien gustatzen zaidan ekintza  
zaldian ibiltzea, eta marraztea ere"

# Zahar edo berri?

## ZAHAR EDO BERRI?

Makina bat nait, ideazteko makina bat. Gaurko horretan nire is torioa kontatuko diauzt. Duela 15. urte Bilboko auzo batean bizi nintzen. Nire familia oso jatorra zen. Egunero probetxiko zerbaitegutxen zuten nirekin: gutuna idatzi, ipuin bat idatzi, lanaki egin... Ikusten duzen bezala oso poziki bizi ginen. Baina urte batzuk geroago, ordenagailua izeneko tramankulu bat erosi zuten. Zer nolako distira! Ederra zen! Berri, berri zegoen! Denak beraren gena joan, ukitu, probetu... den-dena zeukan. Gainera bizkarrago edazten zuen. Ni momentu hartan ez nintzen existitzen. Inoiz ez nuen pentsatu egun hura iritsiko zenik. Asteak eta asteak aurrena zindoragan, etan ni ahutsez estalita atariko armairu Zahar baten gainean nengoan) ez ninduten gehiegotan erabili. Goiz ilun baina pelit batean, amaki kitxa itxi baten sartu eta bere auto berrian gorde ninduen. Seguraski: Konpontzen edo tinta berria jartzen joango nai-pentsatu nuen; Baina ez, leku hura ez zen denda bat; txarto usaintzen zuen dena iluna eta beldurgarria zen. Pentsatzen hasi nintzen zer ote zer leku hura. Azkenean Konturetu nintzen zaborrontzak dituen eraugarririk gurtiak zituela, et nuen nire familia.

geliago ikusiko. Egun batzuk pasatu ondoren, erratz zahar bat, butanoarekin ibai berogailua eta egurrezko trenbio bat topatu nituen. Gurtiek bere istorioa kontatu zieloten. Horrela konturatu ginen denon istorioak antzekoak zirela.

Gurtiek odos jarri ondoren, herritik ate jokoa hasi ginen, norbaitek bere etxeen hartzeko itxaropenarekin. Buelaka eta bueltaka gurbiltsa txo etxe zahar bat ikusi genuen. Bertara abiatur, atea jo eta itxosten geratu ginen atea ireki arte.

Halako batean, norbaitek ireki zigun. Aitona eta amona ziren.

Etxera sarteko gorbeldapena egin ziguten eta barruan gure istoriorak entzun zituzten. Gure etxe berria bihurtu zen.

Deibora pasatu zinean, herrian haitz bolada handia egin zuen eta etxe gurtiek argink gabe, berogailu gabe, ordenagailu gabe, aspiragailu gabe... hau da, elektrizitate gabe guretut ziren. Baino ez genuen elektroenergetik behar, zaharrak ginen baina gurtiek funtzionatzen genuen.





"Igeriketa asko gustatzen zait"



## Denboren makina

### Denboren makina

Noia Bilbon bizi zen 12 urteko nestakile bat zen. Bere aita eta ana txarto konpontzen ziren eta berazte prozesuan oni ziren. Horregatik oparrak hartzean henri triki katera eronan guten bere aitona - amonen basemira.

- Nola etorri koxera, joan egin behar gora eta - esan zion amak
- Oreintxe haiz maletak zorratsen nago. Agur aita?
- Agur eta onto posa oporetzen? - agurtu zuen aitak.

Ordu batez pasatu ondoren Noia aitona - amonen hennira intxio zen. Bertan amak uholdeko aurrau eronan zuen aldonak bertana etorriko zelti biltz esan zegoen. Bertan genbat hour aurkitzen ziren eta horribildu agin zen aitona etori bitartean.

- Käxo Nola nitz.
- Ah. Bole - erantzun zioten zioten aurpegiara begiratu gebe.
- Uda nire aitona - amonen basemira pasatzera etorri nitz.
- Ah. Bole
- Quek apur bat erroputzak zurete, eztar?
- Ah. Bole
- Adarra jotszen basaudete ni banza.

Denborako aurrau egin eta aitona aspetzen ez zenez, basemira josten erakaki zuen. Bertan zegoen aitona, beraztean txakurrarekin bueltak bat ematen; ahozta egin zituzten ontaez egun hortan etorri behar zela Nola. Hitzak egunk ematen zituen aitonaren basemiran inguru honiko uholdeko erroputz hutsak zirenak. Amonek beti esaten zion awakio basemira bizi zen hiltzunaren jostekoa josten. Beira horrekost urteetako eta berarekin egitea ez quek nahi izango jantzen zuen aitzaki moduan, beraz ere horro zurua zelta uste baitzuen.

Egin betean, Nola txakurrarekin bueltaka zebilera, bere aitonaren basemitik urrundu eta geldu egin zen. Etxearen bat ikusi zuen eta

bertrondegaldetza joan zen nahi izanen beror zuen bere  
aitorren baserrira. Atzea jo eta neska bat irten gitzazien atea  
esanez:

- Kaixo ni Mañane naiz. Eta zu, nor zara?
- Nea da nire giza. Jose Mariaren ikotsia naiz. Zu al zara.  
Mañane? - esan zion amitunik.
- Bi, nor uste zinenen nintzaletz bida?
- Uholdeetakoan egoten dierenetatik bat.
- Ez, horrek hemionen beste edoean gizindaleko txalat berri-  
eten bizi dira neska-mutilek. Portatu, kahia zer nahi zinen?
- Konturraldeko gizonez ez neiz hemi honetakoa. Eta figura  
eskatzera etorri naiz aitorren baserrira. Itxertzaletz gofatur  
nabil eta.
- Begira, nik ordain bertora joan beharra duz osasoa erostera.  
Berez neuk egingo ditzut.

Ihundu egin zuen eta bi neskak Jose Mariaren baserrira hazi  
girei eta Mañanek osnea hortz eta ebrea itzuli zen. Egunk  
igaro ziren eta Nai eta Mañane begira ordu giri ziren.

Ihuntze batena, Nai eta Mañane copertura zuden eta  
aitora besemiko gizbarara joatea lurratu gitzazien kox-  
kureatako asmoz. Bertan Armañu handi bat, egurrezko gizbait  
altzarru eta orropa sarralak zuden. Bat-baten norbaet  
getorrerak nabeitu zuten eta armazun eskutatu ziren aitora  
igango zelkarren, berri ez gitzazoko inor boren gizbarren gartzenik.  
Minutu pare bat igaro ziren eta armazunik irteerakoen segituran  
ohera joan ziren aitora Jose Mariak ikusi ordutegi.

Hurrengo egunean ahotzgean etxeen ez zegoela inor eta aitora  
amonen bila hasi. Hemina joan eta harriturik geratu ziren  
udal etxek oraindik erakitzetan arri zituztela eta inguruko hainbat

etxe jeltxa gireñako. Bide erdian haur batzuk zeuden  
plastik eta Maitanek esan ziren :

- Zuk, kontus ibili? Kotxeren bat badator zapaldu egingo  
gaituz eta.
- Kotxea? eta zer da hon? - Errantzaun zieten umek
- Maitane, Denboren atxera egin dugu? - esn zion Héctor -  
Uff! Hau bi amets txarra?
- Nik ere amets txar bat izan dut, denboraren atxera giri  
dugula amestu dut - errantzaun zion Maitanek

Ondare geratzen on zitadina sinestu oaztik zeuden, ikus  
azkaten umek bere ame eta aita gireñak ohartu ziren. Ez  
legzen zafontzariak; denboran atxera egindak zeuden. Gugtiz undu-  
rituta zeuden biek eta lehentasilehen egon hura konpondu beharra  
zirela erabaki zuten. Antsasen hasi ziren zelai giri drol izan  
zuten denboran atxera.

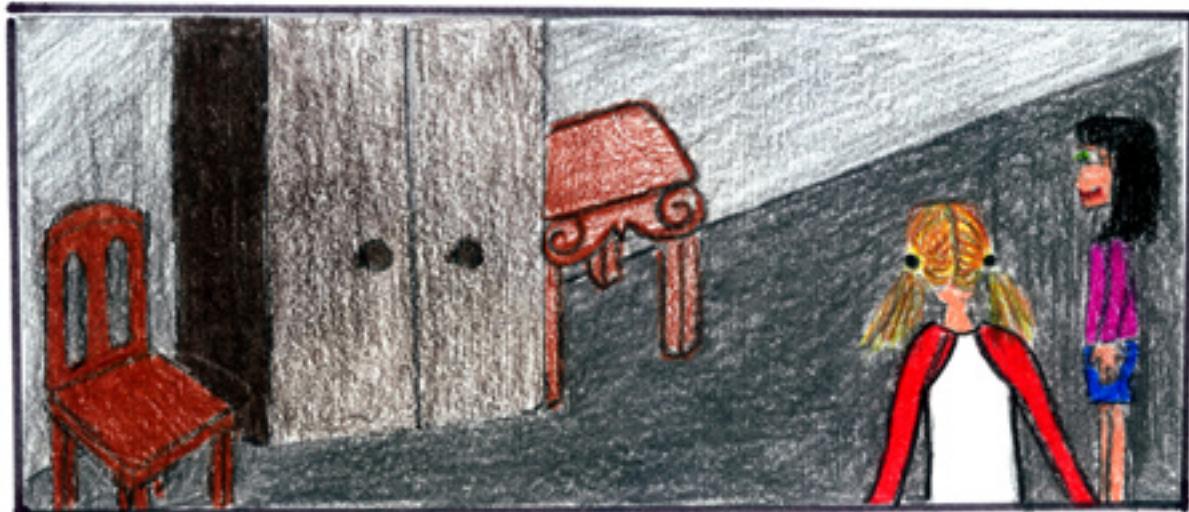
- Badakitz? Gorberako armaketa izan da.
- Egia du Maitane, aitona gorberara joan zenean armaketa es-  
tekatu ginen, orduren izan zen?

Berria ere gorberako armaketa sortu ziren, ministro pare bat igaro  
eta aterta ziren. Berria itzavei gireñak frogatu nahi zuten eta  
sukaldara joan ziren. Han zeuden aitona Jose Martí eta amona  
berrixta ere.

- Hau eschatarra? - esn zuen Maitanek
- Egia, Uste noa ez niteke berrixta jasotako aitona eta amona
- Bueno, ni etxera noch aita, ama, aitona eta amona besantak  
bona ematera.

Ordoa ulerto ziren zergetik aitorreko ez zuen maiti inor  
gorbaruna joatenik. Agian ere zerbaiz gertatu zitazion ormaiñu  
harretik eta horregatik iazongo zuen gorbarra beaterkera.

Hurreontzean, Nola era Heztoe eseguniratz izaen zireni eta  
ez zireni berrixt itzuler gorbare harko.





Julen López Gómez

"Lagunekin futbolentz jokatzea  
atsegina dut "

## Ane eta azeri txikia

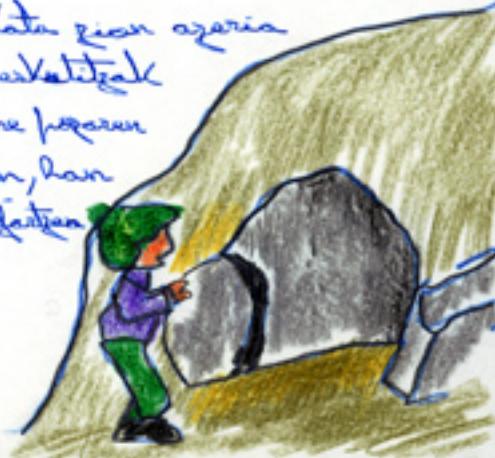
### Ane eta azeri txikia

Bogen lehen, Piztua aldetik degiaren mendi batean hre izaneko oihala bat, bere aita eta amarekin bizi zena. Hre azken estolana josten oso urrun baitzegoen, zinera, bero aristuturu batetik paratu bila zuten hre josteko. Hre baliarrak nentzen zen herrira aitaren lehin haino ez josten zelako, horregatik, zuberotan gaurra lera eramateen garen beti anai txiki bat izatea.

Egun batean hre aitarekin joan zen barora eguzkila. Egun lehena bat, zen eta ora arraza zen zaldia, horrela koxtan hurren aitak. Bitteraten zion: Baroan zaldien hozpaza mendian gora joan eta horrela etea aurkituko duzu. Zoritzanez, ezen horretan hre bero ordian gelder zen. Hozk handia eaiten zuen eta kobazulo batean sartu zen. Kobazulo horretan eguzki bokatik bat aurkitu zuen eta horrela esan zion:

-Baliarrak zuude estra? Ni ure bai baina larai nire etxera armango zaitel da nire anai txikia iguraso bazena lehela testatuko zaitel. Eta hori esan da hurez azeria altxetzen hante eta mendian gora joan zen tontorreanena bere etea iluri zuen arte.

Etxera heldutakoan hre anai bimorrak eraketa zion azeria etxean izateko eta bere amak bere zuberotako aitatzigak zerrotuz eriz iron zion eguzkia eman. Hre piztuen hozk azeritxoarekin bere aitara joan zen, han esan zuen lehenengo gaurra azeriarri izena finken izan zen.



- Burztantes deituko ditzit: eran zuen AneK. Izena lurriz eta gero  
gauza asto egiz nitzuten: jolastu, etxeko gauzak egiten ikusi  
elb...

Urte bat igaro zen da Ane aurkeko urtean bezala aitarekin egin  
bila Joan zen baina orainsoan ez zen baliarrak Joan, Burztantekin  
joan baitzen. Zuhaitz eder bat aurkitu zuten, adarrak  
mortzen hasi ziren eta gero aizkoraren laguntza zuhaitza bota  
zuten.

Itxultzean, Burztantek eta Anearen oihal horretatik ibar  
egin zuten eta amildegi batetik fuenteko ariskoan egon ziren.

Zorizkoreez, Anek batzuk baliarrak ahal zion lagunera.

Burztantek begiratu zionean AneK magia izango baitz  
bezala Burztantek pentsatzen zuena erantzu zuen:

—“Salbatu zure aita mi baina garantziuagabe  
da eta.” Anek Burztantekoren entzun eta gero  
aitaren bisoa hortu eta hizketa salbatu zion.

Hori geritako eta gero hura txura Joan zen bere  
aitarekin negoziez eta tristura handiz, Burztantes  
hil zelako baina txera heldu zenean ulertu zuen  
garantzitruena ez zela lagun bat edo gehiago  
izatea, familia on bat izatea baizik.





"Gimnasia erritmikoa, igeri egitea eta ipuinak idaztea gustoko dut"

## Barraskilo bat espazioan

### BARRASKILO BAT ESPAZIOAN

Bazen behin nason zegoen barraskilo gogaikarri bat esperimentu guztiek apurtzen zituen. Barraskilo Raspilo deitzen zioten.

Denak gogortuta zituen.  
Lander ezan ezek. Lander,  
probalk egiten zituen  
gizonea zen eta ez zuen  
etxaropena galdu behar,

hori galtzen bazuen zoratu egingo zen.

Honelako batean, Raspilok Landerreñ laborategia  
mukiz bete zuen eta hora ere gogotu zuen.

Honak trampalk jartzea pentsatu zuen.

Trampa bat bururatu zitzaionean, bere proba  
gelara joan eta espazio-ontzi bat eskatu zuen,  
barraskiloa konturatu gabe.



Orduan ondorengo hau esan zuen:

—Hau gezalkoaren hōstoriallo gauzarik gaiztoena  
izango da! Bua, ja, ja!

Hurrengo egunean, espazio-ontzia prestatzen ari  
zirela Barraskilo Raspletaz ahaztu ziren. Barraskiloa,  
espazio-ontzia puskatzetan saindo  
zenean, Landerren orre boten  
gainerik pasatu zen eta  
“BARRASKILOAK KANPORA”  
jartzen zuen. Barraskiloa alde  
batetik pozik zegoen Lander  
gogaitu zuelallo baina bestetik triste bere azken  
egunak zirelako. Horrelaz konturatzean segidam  
joan zen espazio-ontzira eta berriaz puskatzetan  
saindo zenean, barraskilobentzallo puskaezina zela  
konturatu zen.

Ontziotik irtetzerallo orduan, ateak Elsi ziren eta  
korrikia barraskiloen tamainuko gidaletura  
joan zen, baina ez zekien nola gidoatu. Ordu erdi  
geroago espazioan zegoen. Lur jota zegoen.

Ez zekien zer egin. Honekiko batean hau pentsatu  
zuen: « Argazki kamera eta arropa espazial havelkin



lehenengo barraskiloa espazioan izango naiz eta  
erreportbia egingo dut erakustello».

Espazio ontzietik irtezean, susto handia hartu  
zuen, beste barraskilo bat  
zegoen!

Ea zergatik zegoen han  
galdetu zion, eta honek,  
probatuko barraskilo bat  
zela erantzun,



Barraskilo emea zen eta beratz maitemindu  
zen. Emeak gidatzen zelien baina ez barraskilo  
arrarena, eta bere espazio-ontzia puskatuta  
zegoen. Barraskilo Raspilok konponzen zelien.

Raspilok espazio-ontzia konpondu zuen eta emeak  
gidatu.

Nasara erotsi, ezkondu eta biak batera espazio-  
ontziak puskatutu ziuzten.

Gizakien lagun egin zirenean, ordutik bost urteratik,  
espazio-ontziak puskatzeari utzi zioten.



## Agate Txurruka Foruria

"Lagunekin egotea asko gustatzen zait eta saskibaloian jolasteko bada, hobeto!"



## UXUE LIN

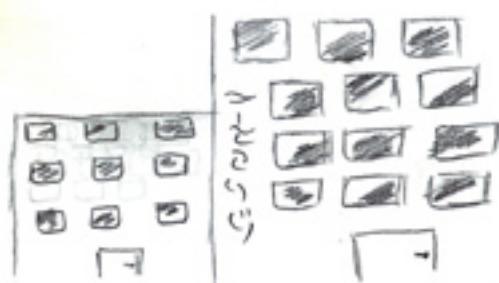
### 'UXUE LIN'

Patxi lehen Euskal Herriko lekotekoa, Jon eta Elena. Jonak eta Elenak dendetarik zuten (airesa, lana, derua) ... baina gauza bat galda zituzten, Elenak gerrotasun baten ondorioz egin zuen umerik edukitzea, hori dela eta oso kondenatua eta handeak best. Urtean umetxoa bat adoptatzera pentsatu zuten.



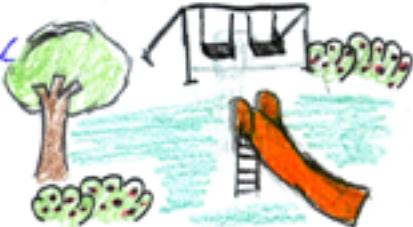
Nongo urteak adaptatzeari pertsonaia egin ziren (hegazkinarra, txinatarra, Errusiarra) ... , eta asko pertsonaia ondoen, Elenak esan zuen txinatar umetxoa gustatzen i zibaldioa eta txinara bildia bat prestatu zuten.

Txinara goateko eguna heldu zuten, Elena eta Jon oso urdui zeuden. Iñakiak isten eta ekipotzera iritsi beharrean baster hegazkinera igotzien. Bidera oso curra izan zuten, baina eurek urdutikadunen ondorioz denbora oso aukar pasa zituzten. Xaoli andrestxailekin Xi-lan herrian gerotura zeuden. Berak eramango zituzten umesutzak: "Kustera eta halaxe geratu zentzu. Elena eta Jon hurbilago egin arren gero eta urduiago zeuden. Auke-nean, heldu zireni eta ikusi zutena or zitzaileen latere gustatu. Gela txikietan urne farrege zeuden baina ala ere posik zundela suntsaen zentzu, bueno posik, denak ez, gela bideko basterbatean oso triste, exultita gertatu bat zegoen. Ez zuen jolasten bestekin. Elenak eta Jonak bere aurpagardari geratu zireni, eta hori euren artzen bestarki egin gabe, handeak isten zirenean oso.



Beak ados zeuden umetxoa hira esagido nake zutela. Eta ala esan  
gieten Xaoli anderñoari.

Hurrengogunean, txurrok geratu ziren umetxoariekin eguna pasatu  
eta esegiteko. Len zuen izena, egun osorri Xaolinen  
lepotik ez zen mugatu ere egin, antza denes zugandek  
ez zuen exertoia ere jakin nahi.  
(gun kartan len (umetxoa) ume zurtzen etxetek  
desagertu egin zen. Jendea bere bila hasi zen.



Egun bat igaro ondoren, Elenak berak aurketu zuen armazoen  
bidean sartu eta, orduan umetxoak Elenaren ~~bilbao~~ egen zuen,

eta orduan Elenak ez zuen dudarik izan  
len izango zela euren umetxoa.  
Aste bate pasatu ondoren Euskal Herrira  
itzultza pentsatu zuten eta umetxoa ere  
eso poilk zegoen bere gurado berrickin.  
Aireportura heldu zirenean, familia osoa

zegun euren gain eta denek ospatu zuten egeuna.

Denen artean pentsatu zuten Uxue izen aproposa zela  
umetxoarentzako, denek deitzten zioten  
Uxue Lino.

Hiru helabete pasa ondoren, eus-  
karaz hizketan zekaen eta oso  
poilk zegoen bere bizi berria -  
rekin.



Haukera izaterakoan txinara joango gatora denok Xaoli  
anderñoaren etxera egin batzuk igozterea.





Maider Urlezaga

"Lagunekin egotea eta irakurtzea  
oso gustoko ditut"

## Anaien bihurrikerien berririk ez dute gurasoak

# ANAIEN BIHURRIKERIEN BERRIRIK EZ DUTE GURASOEK

Dardull-eko astiratik eguzkitan batean, Gorka eta Jon, elkarreko foralegan, egun hartako abenturak prestatzeko ari ziren. Gorkak 10 urte zituen, mutiko bihuria eta berboldapikoa zen. Jon, ordea, 11 urtekoa, hiltz guztikoa eta. Bosaia ematen zuen ariren, benetan abenturozalea zen. Baino, 2 anai zoriontsu hoiak arda bat zuten: Iraia. Neskatxa, 16 urtekoa, langilea eta arduraotsua zen, baina, gurasoak atxelik Kanpo sendenean, agindu besterik ez zuen egiten. Goateek zerbaizt egiten bazuten, han zegoen Iraia, mugikorra estuan zuela amari ditzelko prest.

Eguna oraindik gozka zenean, Gorkak zera proposatu zion Joni:

- Jon, gogoratzan ol duzu azkenengo oportutan ikusi genuen parapente leihaketa hura?
- Bai, nola ez dut gogoratu, ba? Ordutik hona egin egiteko irrika kendu ezinik nabil eta?
- Ba, genk egingo dugu bet? Gaurtik aurrrera, kaleetik eta sakarrantzi etan topatzen ditugun aterki sohar eta hauisi guztiak piflatzen losiko gara, eta goizea lanean emanda, arratsaldeko lortuko dugu hegan egiteko tramankulu.

- Goxera - jarraitu auei Gorkak - igandean, gurasoak etomi baino lehen, Dorduill-hill-era igo eta han probatuko dugu hegaldia.

Gurasoak asteburuan aitona-amonak bisitatzera joan ziren, mutikoa-k-Iraiaren peko utzita, aukera ean hobea abentuarako?

Han zenbitzan, ba, Gorka eta Jon beraien lagunekin lantzen: Amaria, udaleku etako lagunak, Oier eta Hodei. Denek lagundu nahi izan zuten parapentea egiten. Dorduill-eko kale kantzelako sakarrantzietan begiratu zuten udaleku etako lagunek. Amaria, Oierrek eta Hodeik etxerik-etxe oterki zehar edo hauziak estatsen zegoen zuten epia guztia. Gorkak eta Jonek, pildiz, etxeen atxuztenak, lainerako tresneria bildu eta berehala eraikuntzan murgildu ziren. Baskalardurako egitura osotuta zeuden.

Iraia matarrroi gosak prestatu zituen, sukaldlean trebea zen orrebatu hura.

Anatsolde oso eman zuten tramankulu hura sortzen, eta iluntzean prest zeuden, jada, parapentea? Han zeuden, bi anaiek, autik, egitura handi, koloretsu eta originala miresten.

Hiri guztiko biztanle gehienak joan ziren, Gorka eta Jonek familiaren lorategira.

Iraia oso hasene zeuden, mugikorratz amari deitu zion:

-Ama, Gorkak eta Jonek parapentea egin dute eta Dorduill-eko biztanle gehienak geure lorategian daude!

- 
- Iraia, basaitu. Nire semeak ez dira parapenterik egiteko gai. Ditu leinu eta joan berarekin parkera buria askatzen.
  - Ez, itxaron. Ama...

Baina, Iraiaak ezer esan bairo lehen, bere amak mugikora eskegi zuen. Nestekotxak, burua askatu beharrean lehertu egindo zela sentitu zuen, aurrietik zetzen 2 egun amaigabeak ikusita.

Bitartean, Gorka eta Jon, lagunekin parapentean gora eta behera zebiltzan.

Bi egun haien, horrela pasatu zituzten eta gurasoak ehortzear zeudenez, gasteek ez zuten parapentea eskutatzeko tokirik aurkitu.

Zortxamea amak parapentea ikusi zuen:

- Norik egin du aterki zaharrez orribitako parapente hau?
- Geuk, -esan zuen Gorkak, amaren zigorta zein itzango zen jokorrinez, baina oso triste -gen izan gara.
- Zer? Oso ondo iruditzen zaizt? Oso birziklapen ona egin duane. Hunkituta naog egin duzuenez. Segur oski gaineko biztanleek aterki horiek botako zituzteela.
- Bain, baina... - Iraia zer esan ez zekileta geratu zen.

Hortik aurra, hiru neba-anrebek kongiantza gehiago izango zuten euren artean eta gurasoengar.



## Edu Vallejo Arginzoniz

"Kirola gustuko dut eta lagunekin  
jolastea gustatzen zait"



# Marinelaren istorioa

### MARINELAREN ISTORIOA

Bazen behin etie zahar bosten bizi zen agure zahar bat. Baina er zen edozein agure, Kapitain jubilatu bat zen. Rohe zuen izena eta bildua batekin bizi zen.

Egembatean oso gaiotako sentitu zen eta medikuari deitza zion. Medikua etorri aurrelik Juan, bere biloba, lagunengana bidali zuen medikuari ikustean. Kerkotat er zedin. Juanek er zuenet lagunak aurkitu, posoa bat eman eta etxera itzultzea erabaki zuen. Ibil-ibiltsa santi zuen bere aitona lo egongo zela pentzatu baitzuen. Baina leisten konturatu zen bere aitona er zegoela lokantuta, horbaitetik hiruketen baiziki. Baina nonetik ari ote zen? Juan aitanaren logelara hurbildu eta atearen fitantzeak begiratu zuenezon, medikuarekin regoala konturatu zen, Geldi-geldi geratu zen elkarrikako entzun uaihar.

-Zen geratzen zaile? galdeku zion aitanaits medikuari.  
-Ez dakit, er dut horrelako Kasurik itsas eragutu. Hala ere, grabea dirudi. -Erantzu zuen medikuak.

-Eta, er dago osoteko modurik? galdeku zuen aitanaits beelduriturik.  
-Agian bai, baina er ja errera izango eta arkar ibili beharra dago. Entzuna dantza bat dela itsasbelar minorrilets eragutzen dituen itsasgizon bat. Kontxa da oso kutsikat direla eta berots esiltze dakiela non aurkitu. Harregaitik dirutzearen truke saltzen ditzan garrotasun larriak dituzteneentzat.

Bat-batean, Juanek nahi gabe otea mugitu eta turrustada entzun zen.

-Non dabil hori! -Oihalikoa zuen aitanaik.

Juan kontxka inten zen etxetik eta portumendia joan zen sendagileak aipatutako itsasgitar hori aurkituoko domotan. Baina, nola jakin non zen horra?

Juan tabernetan galdestan hasi zen, baina horela erantzute. Ziuden:

-Ez dakit nortar zuenden hitzegite — erantzuen batetik.  
-Ez, er dut horrelako marinelik eragutzen — besta batetik.  
Leisten konturatu zen tabernetan er mela aurkitutako itsasgizon luna, Dadiak; portuan bizi zen agure misteriosuari galdekoia izango zela ariena pentsatzen zenez, berots portuko kanta gostrak zehiztzielako.

Agurereengona joan eta bila zebilen manuela nari bizi zen esan zion.  
 Xabier Onen zen bere izena. Demboronik galdu gabe abiatu zen haren etxerente.  
 Atariaa heltzean aldaba jo eta, beretako, orbaner eta tatuajes betetako  
 gizon batetik melki zion atea.



- Non zaro? Zen nahi ditzu niganetik? - Galdetu zion Xabierrek.
- Oker ez banago, zu Xabier izango zara, ezta?
- Hala da, baita zen behar duru? - berriro itsasgizonak.
- Nire aitona oso gaixo dago eta medikinak esan du bodela manuel bat itsasbelarru sendagarrizko lantzeko gai dena. Galdetu eta galdeztar, honaino initzi naiz - azaldu zion Juanek.
- Medikinak esendakoa egia da. Niri dokt batzarrak non aurkitzen diren itsasbelarru horiek, baina oso zaila eta arriskutxoa da haiek lortzea. Horregatik hogeitxamano urrieteko tranpon zinen behanks diakildazten trinkean. Juanek burua makurtu eta aurpegi tristearekin erontzen zion:
- Guk en dugu horren bestelako aberastasunik; eringo nizuka hainbat diru ordaindu biti osoan lanean arituta ere.

Xabier pentzakon gelditu zen momentu batera eta ondoren esan zion:

- Txatx bat proposazioen dientz. Niri laguntzailea prest barandea eta erakutsiko dindun tokia sekretupean gordetzen baduzu, emango dirut aitona sendatzeko adina.
- Juanek era zinem salentzantsik izan.
- Hurrengo egunean itsasoztzi zahar botean abitu zinen. Mastak erdi apurita zituen eta kareleko egurra usteltzen hasia. Bost egunetan nabigatu

Ondoren, itsasontzia gelditu eta ainguratuta utzi zuen Xabierrek. Inguruaren inla trikitiroak zeuden zuhoitz eta landare izugarriz politikoa. Itsasoko arak erdin eta gordinok zinen eta, sakanera handia izan arren, itsasoen hondan zeuden itsasbelarnek nabaritu zitezkeen. Jurek pentatu zuen et zela hain zaila izango belarri haiek aterotzea. Okien zegoen ondea.

Xabierrek bi soika lurrer aterza zituen itsasontziaren satotilez eta gemitik lotu zituzten matxurrak marta nagusian: loturaz. Sakanera baina erakuetan hantza iruperatu zinen. Itsasbelarnek sakunetien hazi baino ez hagin zonotzedun hainbat orrein agertu zinen belarren tarteetan eta eraosteko presta. Ondean ulertu zuen Jurek zergeitek zen hain arriskutxo belarri haiek lantea. Sakanokoak egin behar izan zituzten sakunak betetako eta itsasontzina jasoteko. Portura inistean Xabierrek, agindu berala, esku kadi itsasbelar bat emen zion Jureki.

Etxera heldu zenean, lehenbailehen deita zioten meditazioi itsas belarrez egindako edabe magikoa presta zezan. Aitonak egunero hantzen zuen eta hilabete gutxiña zenkun gaixtarun larriz hura sendatzear lantu zuen. Aitonak ez zuen sekula ahorzu Jurek egindako eta bere etrea eta ondarekin gurtziale beretako izango pitxela agindu zion Jureki.

## AMAIERA







**GERNIKA-LUMOKO UDALA**

Hezkuntza Saila  
Euskera Zerbitzua



Bizkaiko Foru Aldundia  
Diputación Foral de Bizkaia